

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2223. **Ἑστία.** Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 5 Ὀκτωβρίου 1880. Ἀριθ. 249 (197). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^α, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τοῦ Ὑγειοσπυνομείου τῆς νήσου Ἀστυπάλαιας ἐν ἔτει 1828. — Ἄνευ οἰκογενεῖας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Ἀλ. Ρ. Παγκαδῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἑλίζης Σκ. Σούτσου). — Ἐπιστολαὶ ἐκ Παρισίου. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθειαι. — Μία συμβουλὴ καὶ ἑβδομάδα.

2224. Δύο ὁμιλίαι ἀπαγγελθεῖσαι ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικῷ διδασκαλικῷ Συλλόγῳ ὑπὸ Νικολάου Ἀναστασίου. Ἐν Ἀθήναις, 1880. 8^α σελ. 17.

2225. Μουσικὸς καὶ δραματικὸς Σύλλογος. Ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1877 μέχρι 30 Ἰουνίου 1880. Ἀθήνησι, τύποις Ἀνδρέου Κορομηλά, 1880. 12^{ον} σελ. 22.

2226. Τὰ ἐν πολέμῳ διεθνή νόμιμα ἐν Εὐρώπῃ πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ. Ἀνάγνωμον. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου. 1880. 8^{ον} σελ. 32. Τιμὰται ἡμίσεος φράγκου.

2227. Γαλλικὸν ἀλφαριθμητικὸν ὑπὸ τοῦ διδασκτοῦ Καρλόου Ριότι, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Ἰουλίου Ἀξενφελδ. Athènes, Librairie Karl Wilberg, Rue d'Hermès, 1880. Typographie de Perris Frères. 8^{ον} σελ. 128.

2228. **Petit cours pratique de grammaire française.** Classes élémentaires. A l'usage des écoles grecques par Eugène Brissaud. Ouvrage destiné aux commençants et contenant de nombreux exercices sur les dix parties du discours; spécialement sur l'article, le pronom et les adjectifs possessifs, les pronoms personnels et les verbes. Athènes, Librairie Karl Wilberg, Rue d'Hermès. Typographie de Perris Frères, 1880. 8^ο p. 120.

Ὁ Νόρδενσκιολδ, ὁ τὴν νέαν διὰ τῆς βορείου θαλάσσης διανοίξας ὁδὸν πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν, μελετᾷ νὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς ἀφήγησιν τοῦ περίπλου αὐτοῦ. Τὸ ἔργον, φέρον τίτλον «Ὁ περίπλος τῆς Βέγα», δὲ κοσμηθῇ καὶ δι' εἰκονογραφίαν. Κατὰ τὸ «Academy» ὁ Νόρδενσκιολδ ἐκέκδησεν ἄλουν 25,000 φλωρινίων, ἅτινα εἶχον ψηφίσει ἀπὸ τοῦ 1611 αἱ Βουλαὶ τῶν Κάτω Χωρῶν ἵνα δοθῶσιν ὡς γέρας εἰς τὸν θαλασσοπόρον, ὅστις ὁ ἀνεκάλυπτε τὴν διὰ τῆς βορειοανατολικῆς θαλάσσης ὁδόν.

OFFENBACH

Ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλεν ἡμῖν τὸν θάνατον τοῦ Ὁφφενπαχ, τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἡδῆ ἔτῳν περιωνύμου ὄντος διὰ τὰ ἐλαφρὰ μουσικὰ αὐτοῦ ἔργα. Ὁ Ἰάκωβος Ὁφφενπαχ ἐγεννήθη ἐν Κολωνίᾳ ἐν ἔτει 1819 ἐξ ἰσραηλιτικῆς οἰκογενείας, μεταβὰς δὲ εἰς Γαλλίαν διήκους μαθήματα ἐν τῷ Ὁδεῖῳ τῶν Παρισίων κατὰ τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834, καὶ εἶτα ἐπα- νῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του. Κατὰ τὸ 1842 ἐλθὼν πάλιν εἰς Παρίσιος παρουσιάσθη κατ' ἀρχὰς ὡς βαρδιστὴς ἐν ταῖς συναυλαῖς· ὡς τοιοῦτος δὲ ἀπεκάλυψεν ἀμέσως τὸν ἰδιόρρυθμον αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ τὴν κλίσιν πρὸς τὰς παρωδίας καὶ τὰς ἰδιωτρόπους συνθέσεις. Ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἔργου του ἐπεξήτει νὰ ἐκπλήξῃ τὸν ἀκροατὴν διὰ τοῦ ἐκτάκτου μᾶλλον ἢ διὰ τόνων ἁρμονικῶν καὶ ὠραίας μελωδίας. Φύσει ὢν εὐθύμων καὶ εὐφύης, ὁ Ὁφφενπαχ εὗρε ταχέως προστάτας μεταξὺ τῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν, καὶ δὲν ἤργησε νὰ ἀποκτήσῃ φήμην μουσικοῦ ἰδιορρύθμου, ὅπερ συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ. Οὕτως ἐν ἔτει 1847 τῇ προστασίᾳ τῆς κυρίας Augustine Brohan διωρίσθη διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας ἐν τῷ Théâtre Français.

Ἡ θέσις αὕτη ὑπερῆεν ἡ ἀφετηρία τοῦ σταδίου τοῦ Ὁφφενπαχ. Ἀνανεώσας τὸ προσωπικὸν τῆς τέως παρμηλημέ-

νης ὀρχήστρας, ἤρξατο συνθέτων μικράτινα τεμάχια οἵοναι προανακρούσματα διαθέτonta τοὺς θεατὰς εἰς τὴν ἀκράσιν τῶν παριστανόμενων κωμῳδιῶν. Κατόπιν ἐπεχείρησε νὰ μελοποιήσῃ ἐν παρωδίᾳ τινὰς τῶν χαριστέρων μύθων τοῦ La Fontaine, ὡς τὸν Τέτιγα καὶ Μύρμηκα, τὴν Ἀλώπεκα καὶ τὸν Κόρακα, καὶ ἄλλους, ἡ δ' ἐπιχείρησις αὐτοῦ αὐτῇ ἐπέτυχεν οὐκ ὀλίγον. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτυχία αὕτη δὲν ἐμπόδισεν τὸν διάσημον κριτικὸν Scudo νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ ὅτι «il fit sur ses perles» (τοὺς μύθους τοῦ Λαφονταίνου).

Ce que les papillons hélas! font sur les roses.

Ὁδῷ ἦτον ὁ Ὁφφενπαχ εἰργάσθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνατρεφόμενης αὐτῷ ὀρχήστρας, ἐρ' ὃ καὶ ἡμεῖς θῃθαφίως, λαμβάνων πλὴν τοῦ τεταγμένου μισθοῦ καὶ τὸ προῖόν μιᾶς κατ' ἔτος ἐργετικῆς ὑπὲρ αὐτοῦ παρστάσεως. Ἀλλὰ l'appetit vient en comissant. Μὴ εὐχαριστούμενος μὲ τὰς μουσικὰς συμφωνίας τῶν διαλειμμάτων, ὧν ἡ ἀξία ἐχάνατο ἐν τῷ θορύβῳ τῶν θεατῶν εἰσερχομένων ἵνα καταλάβωσι τὰς θέσεις τῶν, ὁ Ὁφφενπαχ ἐπεχείρησε νὰ συνθέτῃ μελοδραματίαι. Οἱ μελοποιοὶ ἐδέχθησαν λίαν εὐμενῶς τὸν νέον αὐτῶν συνάδελφον. Ἀλλ' ὅταν ἐξήχησε νὰ φέρῃ τὰ ἔργα του ἐπὶ τῆς σκηνῆς, οἱ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων ἔστρεπον αὐτῷ πάντες τὰ νῦτα. Τότε ἀπεφάσισε νὰ γείνῃ αὐτὸς κύριος ἐνὸς θεάτρου, καὶ πράγματι τὸ κατώρθωσε. Τῷ 1855 ἰδρύθη τὸ θέατρον des Bouffes-Parisiens, οὗτινος ἔλαβε τὸ προνόμιον ὁ Ὁφφενπαχ. Τότε ἔδωκεν ὅλον αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον του, ὃ δὲ παρισίνος κόσμος εἶδε παριστανόμενα ἄνευ διακοπῆς τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ τοσοῦτον γνωστά ἔκτοτε γενόμενα αὐτοῦ ἔργα les Deux aveugles, Bataclan, le Violonneux, Trombalcazar, le Financier et le Savetier, la Rose de Saint-Flour, Croque-fer, le Mariage aux lanternes, la Chatte métamorphosée en femme, le 66, Mesdames de la halle, la Chanson de Fortunio, Daphnis et Chloé, Orphée aux enfers, le Roman comique, les Bavards, M. et Mme Denis, la belle Hélène, etc.

Ὁλόκληρος ἡ πόλις τῶν Παρισίων προσέδραμεν ἵνα ἴδῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ νέα ταῦτα μελοδραματίαι, οὗτω δὲ πλήρως ἐπιτυχία ἐξησφαλίσθη τῷ Ὁφφενπαχ· αἱ παραστάσεις τῶν ἔργων αὐτοῦ μετροῦνται καὶ ἑκατοντάδας.

Τυχὼν ἰσχυρῶν προστατῶν, ἰδίως δὲ τῆς πριγκηπίσσης Μέντερνιχ, ἡδυνήθη νὰ φέρῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν μεγάλων ἐν Παρισίοις θεάτρων. Ἐκτοτε ἡ φήμη τοῦ μελοποιοῦ ὁσημέραι ἐξετείνετο, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ὑπερβάντα τὰ γαλλικὰ ὅρια διεδόθησαν εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀμερικὴν. Κατὰ τὸ 1873 ὁ Ὁφφενπαχ διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ θεάτρου «Gaité», τὸ ὅποιον διήρθε μέχρι τοῦ 1875, καὶ ἐν ᾧ παρέστησε πολλὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Τῷ 1876, ἐν καιρῷ τῆς διεθνούς Ἐκθέσεως τῆς Φιλαδελφείας, μετέβη εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἀποδημία αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξεν ὅσον ἡλπίζεν ἐπικερδής, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τῆς ἀποδημίας ταύτης, ἣν ἐδημοσίωσεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Notes d'un musicien en voyage». Ἀπὸ τοῦ 1873 ὁ Ὁφφενπαχ ἐξέδωκεν οὐκ ὀλίγα ἔργα, ὧν γνωστότερα εἶνε «Madame l'Archiduc, Bagatelle, la Créole, la Boulangère a des écus, Voyage dans la lune, la Boîte au lait, Pierrette et Jaquot, la Foire Saint-Laurent, le docteur Ox, Maître Peronilla, κ. ἄ.

Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ «Οἱ δύο τυφλοὶ» ἔσχον πρὸ πάντων ἐξαιρετὸν ἐπιτυχίαν, ἥτις, ὁμολογητὸν, ὤφειλετο ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν παρστηγάντων αὐτὸ ὑποκριτῶν Berthelier καὶ Pradeau. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐδιώχθη ἐν πρώτοις τῷ 1856, καὶ ὁ μῦθος δ' αὐτοῦ καὶ ἡ μουσική, ἐλαφρότατα ὧς, δὲν δύνανται νὰ υποβληθῶσιν εἰς οὐδεμίαν ἀνάλυσιν. Ἀλλῶς τε ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ δὲν διαφέρουσι κατ' οὐσίαν τοῦ προηγούμενου· ἡ μεταξὺ αὐτῶν συγγένεια εἶνε προφανής· πάντα φέρουσι τὴν αὐτὴν παρνητικὴν φιλολογικὴν καὶ μουσικὴν χαρακτῆρα. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ τίτλοι τῶν δεικνύουσιν ἀρκούντως τὸ περίεργον αὐτῶν. Ὁ «Ὁφφεν» ἐν τῷ Ἀδῷ παρστάθη τὸ πρῶτον κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1888. Πρωστὴ εἶνε ἡ ἀγροίκος αὐτῇ παρωδία, ἡ μεταβάλλουσα τὸν Ὁρφέα εἰς διδάσκαλον βιολίου τρέχοντα κα-

[2' Οκτωβρίου (Πέμπτη) 1880]

τόπιν μαθημάτων, καὶ τελειόνοῦσα διὰ τοῦ μᾶλλον ἀσέμου χοροῦ. Ἡ ἀμύθητος ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου, ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη διαρκούσα, καὶ πιθανῶς καὶ εἰς τὸ μέλλον ἔτι διαρκέουσα, περipoήσασα δὲ εἰς τὴν συγγραφῆα μεγάλα ὠφέληματα, ὡς καὶ τὴν τιμητικὴν ἔτι εὐνοίαν τῆς κυβερνήσεως, ὑπῆρξεν ὁνομαστὸν τὸ σύνθημα εἰς παραγωγὴν παραπλησίον ἔργων, ἅτινα ἔκτοτε κατέκλυσαν πάντα τὰ θέατρα ἐπὶ βλάβῃ καριέρας τῆς ἀληθοῦς καλλιτεχνίας, τῆς εὐρυαίας καὶ τῆς τέχνης. Ὁ κόσμος δὲν ἐβράδυνε νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἰσῆλθεν εἰς ὁδὸν ἐπικίνδυνον, ἀλλ' ἡ ὥθησις ὑπῆρξε τοσοῦτον ἰσχυρά. Ὡστε ἀδυνατῶν ὑπῆρξε νὰ ἀνασταλῇ κατόπιν. Ἰδὲ οἶδος τοῦτο τῆς ἀνὴρ ἐξαίρετους παρμόδους καὶ τῶν ἱερωτέρων ἀνύμης τοῦ ἀνθρώπου ἀντικατέστησε τὴν ἡδονὴν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀκοῆς, τὰς συγχινέσεις τῆς καρδίας, καὶ τῶν κακοηθετέρων ἐξέγερσεων τῶν αἰσθήσεων καὶ ἐντυπώσεων. Δὲν ἀρνείται τις ὅτι πολλοὶ τῶν μελωδιῶν τούτων ἔχουσι τινὰ χάριν καὶ πρωτοτυπίαν· καὶ εὐχαρίστως θ' ἀνεγνώρισεν ἐν αὐταῖς καλλιτεχνικὴν καὶ ἀξίαν, ἐὰν δὲν περιεῖχον τὰς μᾶλλον ἀλλοκοτάς καὶ ἀσέμους ἐκινήδας.

Μετά τὸν «Ὅρρα» ὁ «Ὅρρεμπχ» ἐξέδωκε τὸ μονόπρακτον μελοδραματικὸν «Ἄφνης καὶ Χλόη», παρωδιᾶν τοῦ χαριστάτου βουκολικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Λόγγου. Τοῦ ἔργου τούτου μελωδοῖται τινὲς ἔχουσι πολλὴν χάριν, οἷόν ἑστι. ἡ τὸ ἄσμα τῆς εἰσόδου τῆς Χλόης, κ. ἄ. Ἄλλο ἔργον τοῦ μελοποιῦ, δημῶδες καταστάν, εἶναι ἡ Chanson de Fortunio, ὅπερ παρυστάθη καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Παλῆρου ἐφέτος, καὶ ἐνῶ ἔδρεφε δικαίως εὐφροίας ἡ κυρία Λασσάλ. Τοῦ ἔργου τούτου ἡ μουσικὴ ἔχει καὶ χάριν καὶ ἀβρότητα υπερβαίνουσαν πολὺ τὴν κοινὴν ὅλως ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου. «Le front des soupirs», παρυστάθεν τῷ πρώτῳ τῷ 1861, ἔχει τὴν ὑπόθεσιν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὸν πένθιμον αὐτοῦ τίτλον. Τῷ 1863 παρυστάθη ἐν «Εὐς, ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν λουτρῶν, «Il signor Fagotto», ὅπερ παρυστάθη ἀκολούθως καὶ εἰς Προσέως εἰς τὸ θέατρον «Bouffes-Parisiens».

Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μᾶλλον ἀποτυχόν εἶνε τὸ φέρον ἵκτιον «Barkouff», ὅπερ ἐδόθη τῷ 1861 ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Opera-Comique. Ἀλλ' ἡ ἀτυχία τοῦ ἔργου τοῦτου ἀποδοτέα ἦσαν ἐν μέρει εἰς τὸν Scribe, ὅστις ἔσχε τὴν παράδοξον ἰδέαν νὰ ἐκλέγῃ ὡς ἥρωα τοῦ δράματος..... Ἐνα σκύλον. Ὁ κριτικὸς Sando ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν ὁδοκόσμων» ἐδείχθη ἀστειρότατος πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἀπεκάλεσε «σκυλωδίαν τρίπρακτον» (une chienneerie en trois actes).

«La grande-duchesse de Gêrolstein» προσελύκυσεν ἐπίσης μέγα πλῆθος ἀφροατῶν, καὶ τοι ἡ μουσικὴ αὐτῆς δὲ εἶνε ἐκ τῶν καλλιεστῶν τοῦ μελοποιού. Τὸ ἔργον τοῦτο τοσοῦτον διήγειρεν ἐνθουσιασμὸν παρὰ τῷ κοινῷ, ὥστε κατὰ τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τοῦ 1867 ἐν Παρισίοις, ὅτε οὐ πλείονος τῶν ἡγεμονίων, τῶν Εὐρώπης ἐπεσκέφθησαν τὴ γαλλικὴν πρωτεύουσαν, ἡ «Μεγάλῃ Δούκισσα τοῦ Γερολστάιν» ἡξιώθη τῆς ἐπισκέψεως πολλῶν ἐξ αὐτῶν.

Μένει ἔτι να εἰπωμεν τιὰ περί τῃς «Belle Hélène». Ἡ ἀλλοκοτος αὐτὴ παρωδία, παρασταθεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ «Variété» ἀπὸ τοῦ 1864, ἔσχεν ἀμύθητον ἐπιτυχίαν. Ἡ ὄμως δὲν δικαιολογεῖ ποσῶς ἡ ἀξία τοῦ ἔργου, καὶ ἥτις βεβαίως οὐδεμίαν περιποίησιν τιμὴν εἰς τὴν γαλλικὴν καλαίσθησιν τῆς σήμερον. Πλήν τῆς εἰσαγωγῆς, ἥτις ἔχει μουσικὴν τινὰ ἀξίαν, τὰ λοιπὰ μέρη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ χοροκωμικοὶ καὶ μουσικὴ ἀγροίκου ἀστεϊσμοῦ· ἐν γένει δὲ μουσικὴ τοῦ ἔργου συμφωνεῖ τελείως· πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ. Διδόνταί τις οἶοναι ἀισχύνην παριστάμενος εἰς τὴν διδασκαλίαν τοιούτων ἔργων. Τινὲς, θέλοντες νὰ δικαιολογήσωσι τὸ ἔργον, ἀναφέρουσιν δύο ἢ τρία χαρίεντα τεμάχια αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὰτα δὲν ἐξαιττούνται παντάπασιν τὴν ἐκ τοῦ συνόλου ἐντύπωσιν.

Εν γένει περί τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὁφφειμπαχ ἐγκαινισθέντος
εἴδους τῆς μουσικῆς δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅ,τι ποτὲ ὁ Boileau
περί τῆς παρακμαζούσης φιλολογίας:

Au mépris du bon sens le burlesque effronté
Trompa les yeux d'abord, plutôt par sa nouveauté.
On ne vit plus en vers que pointes triviales ;
Le Parnasse parla le langage des halles :

La licence à rimer alors n'eût plus de frein;
Apollon travesti devint un Tabarin.
Cette contagion infecta les provinces,
Du clerc et du bourgeois passa jusques aux Princes

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

2 'Οκτωβρίου 1880

A O H N Q N

2 'Οκτωβρίου 1880

Δάνεια τῆς κυβερνήσεως	Ὁμολογ. ἐκδοθεῖσαι	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχαί πληρωμαῖς τοκομερίδιον	Ἐποχαί κληρώσεις	Ἑτήσι. εἰσόδ.	Τιμὴ ὁμολογ. πραγμ. εἰσόφ.	Τρέχουσα τιμὴ
25 εκατ. φράγ.* 80/0 πλῆρ. ἐν Ἑλ.—	59,799	} 80,654	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224.—	δρ. 286
25 " " 90/0 λάδι καὶ ἐλ.—	40,201		15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224.—	" 296
26 " " ξυτερεῖα —	52,000		15 Ἰουν. 15 Δεκτεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	33.60	453.60	φρ. 414
4 " " πλῆρ. ἐν —	16,000		15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.—	δρ. 285
6 " δρασ. (μετ' ἀμ.) Ἑλλάδος μόν.—	60,000		31 Δεκεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.—	" 107 1/2
10 " φράγ.	29,772		15 Ἰουν. 15 Δεκτεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	16.80	197.50	φρ. 207
60 " "	120,000	—	{ 20 Ἰαν. 20 Ἀπριλ. 20 Ἰουλ. 20 Ὀκτωβ.	{ 20 Δεκ. 20 Μαρτ. 20 Ἰουν. 20 Σεπτ.	30.—	392 1/2	φρ. 424
Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι	Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πραγματῶν	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχαί πληρωμαῖς μερίσματα	Τέλειτ. μέρισμα	Τιμὴ πραγμ. μετ.	Τρέχουσα τιμὴ
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ..	18,000,000	Ὁλόκληρον	12,630,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	124.—	1,000	3,560
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.	14,000,000	9,800,000	417,000	15 " 15 "	8.—	175	181
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως . . .	φρ. 5,000,000	Ὁλόκληρον	φρ. 88,810	20 " 20 "	φ. 5.—	100	φ. 115
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία δ' Ἀρχαιοτάτων .	„ 15,000,000	φρ. 3,250,000	—	1 Μαρτίου	„ 9.80	φρ. 100	„ 73
„ „ δ' αὖτοῦ	„ 3,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100	155
„ „ ἡ αὖτοῦ	„ 1,400,000	280,000	109,340	25 "	8.10	100	55
Ναυτικὴ Τράπεζα ἢ « Ἀλευθῶν » . . .	„ 2,000,000	„ 527,200	„ 42,294	20 Ἀπριλίου	„ 16.66	„ 200	„ 180
Εταιρία τῶν Μεταλλουργειῶν τοῦ Αὐριού.	„ 20,000,000	„ 14,000,000	—	14 Ἰουλίου	„ 4.50	„ 140	„ 107

Συναλλήγματα

Νομίσματα

Παρατηρήσεις

Λονδίνου 'Εθν. Τραπεζῆς 3 μην. 'Εμπ. 3 μην. 28.80—29.20.	<table border="1"> <tr> <td>Εικοσάφραγκον</td> <td>δραχ.</td> <td>22.88</td> </tr> <tr> <td>Λίρα Στεφλίνια</td> <td>..</td> <td>28.60</td> </tr> <tr> <td>Λίρα 'Οθωμανική</td> <td>..</td> <td>26.10</td> </tr> <tr> <td>Αυστριακόν Φωερρόν</td> <td>..</td> <td>13.30</td> </tr> <tr> <td>Άγγλόν φράγκον</td> <td>..</td> <td>5.60</td> </tr> <tr> <td>.. φράγκον</td> <td>..</td> <td>1.15</td> </tr> </table>	Εικοσάφραγκον	δραχ.	22.88	Λίρα Στεφλίνια	..	28.60	Λίρα 'Οθωμανική	..	26.10	Αυστριακόν Φωερρόν	..	13.30	Άγγλόν φράγκον	..	5.60	.. φράγκον	..	1.15	* από ἀριθ. 1—59,799 τὸν 8 τοις εκατ. .. 59,800—100,000 .. 9 ..
Εικοσάφραγκον	δραχ.	22.88																		
Λίρα Στεφλίνια	..	28.60																		
Λίρα 'Οθωμανική	..	26.10																		
Αυστριακόν Φωερρόν	..	13.30																		
Άγγλόν φράγκον	..	5.60																		
.. φράγκον	..	1.15																		
Γαλλ. 'Εθ. Τραπεζ. ὑψώσ. δρ. 1.15—'Εμπ. 3 μ. δρ. 113 1/2—114.		Δάνειον 'Εθν. Τραπεζῆς γρ. 60 ἑκατομμυρίων 60																		

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Πατρῶν.-Λονδ. 3μ. (29 Σεπτεμβρ.) Ἑμ. 28.65-28.80
Κερκ.-Λονδ. 3μην. (30 ») .. 28.90-29.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (8 Ὀκτωβρίου.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (8 Ὀκτωβρίου.)

Ευδηρόδρομοι Ελευσίν. Τουρκίας	28
Ελληνικὸν δάνειον τὸν 8 0/0.	240
9 0/0.	248
Ἑταρικά Μεταλλ. Αὐλίου	102 ^{1/2}
Λονδίνου 3 μηνῶν	109 ^{1/2} -109 ^{3/4}
Παρίσιος 3 ..	23 05-23.15.
Διὰ Ἀγγλική ..	110 ^{12/40}
Εὐρωπαϊκόν ..	87 ^{29/40}

BIENNIE 7 'Οκτωβρίου

Λον. αἱ 10λ. σ. 3μ. φτο.	118.25
Παρισ. τὰ 100 φρ.	46.67
Εἰκοσάφραγκον	9.43
Ἀργυρὰ φτορ. 100	

ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 8 'Οχτωβρ

Λον. αὶ 10 λ. σ. 3 μ. φιο.	118.65
Παρισ. τὰ 100 φρ.	46.75
Είκοσάβραχον	9.45
Ἄργυρᾶ φιορ.	100.

ΠΑΡΙΣΙΩΝ (8 Ὀκτωβρίου.)

Λονδίνου διαπρ. εν ὄψ. (μ. 2 1/2) ερ. 25.84 1/2-25.39 1/2
Χρυσός 1000/1000 τὸ χ. 3.437. 4 1/2-5 1/2 ὑπερτμ. 0/00
Ἄργυρ. „ τὸ χ. 218.89 ὑποτ. 117 1/2-122 1/2 0/00

ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ

Ἀμπερδαμ 3 0|0. Βιάννης 4 0|0. Βερολίνου 5 1|2.
 Ἑλλάδος (Εθνικὴς Τραπέζης) 7 0|0. Λονδίνου 2 1|2.
 Μαδρίτης 6 0|0. Παρίσιον 2 1|2. Πετροπόλεως 60|0.
 Ρώμης 4 0|0.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

Καν. Α. Π. Αχινόν, κ. Ν. Μ. Κ. Ἄνδρον. Τὴν συνδρομήν ὡμῶν διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθώμεν ἀπὸ τοῦδε, διότι εἰν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἔκδοσις τῆς Ἑστίας. — κ. Ι. Φ. Σ. Ἀθήνας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — Μιὰ κυρία. Ἀθήνας. Τὸ νέον σύγγραμμα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμά (υἱοῦ) «Les femmes qui tuent et les femmes qui violent» ἐξεδόθη πρὸ δύο ἐβδομάδων καὶ ἀριθμεῖ ἤδη πολλὰς ἐκδόσεις. Τινὰ κοινωνικὰ ζητήματα, ἅτινα φέρει εἰς φῶς ἡ δικαστικὴ ἔρευνα, εἶνε θέματα εἰς ἄκρον προσφυλὴ διὰ τὸν Δυμᾶν. Τοιαῦτα ζητήματα παρουσιάσθησαν ἐφέτος συχνὰ ἐν Παρίσι, ἡ δὲ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀνέλιξις ὑποθέσεων, οἷαι ἡ τῆς δεσποινίδος Bédre, τῆς Dumaire καὶ τῆς κυρίας Tilly, παρέσχον ἀφορμὴν ἡ γένεσιν τοῦ νέου ἔργου τοῦ Δυμά. Ἡ γυνὴ δὲν εὐρίσκει ἀρκούσαν προστασίαν εἰς τοὺς νόμους, συντασσόμενος ὑπ' ἀνδρῶν. Ἀφοῦ ἡ κοινωνία μεταβάλλεται ὅση μέραι, νέοι χρειάζονται νόμοι συνάδοντες πρὸς τὴν βαρβαρίαν ταύτην μεταβολήν. Τοιοῦτος δὲ νόμος παρουσιάζεται ἐν πρώτοις ὁ περὶ διαζυγίου, προσκτώμενος ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ πλείονας θιασώτας· ἡ ἐξουσιοδότησις εἰς ἔρευναν μετ' πατρότητος εἶνε ἄλλος νόμος, ὅστις ὅτι παρουσιασθῇ μετ' ἐκείνου εἰς τὴν μελέτην τοῦ νομοθέτου. Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ αἱ γυναικες ἀμύνονται καὶ ἐκδικοῦνται διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου, διὰ τοῦ ἐγχειριδίου, τοῦ βιβλίου ἢ τοῦ βιτριολίου. Καὶ τὰ δικαστήρια τὰς ἀθωώνουσι. Τὰς ἐδρίσκουσιν ἀθώας· Βεβαίως, ὅχι· ἀλλὰ ὅπως ἐν αὐτῶν ἀναγνωρίζουσι τοὺς ἀληθεῖς ἐνόχους, τοὺς ὁποίους δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ ἡ χεὶρ τῆς δικαιοσύνης, ἐνώπιον δὲ τῆς τοιαύτης τοῦ νόμου ἀνεπαρκείας, ἥτις μικρὸν διαφέρει τῆς ἀδικίας, δὲν τὸ μῶμι νὰ ἐπιβάλλωσι τιμωρίαν. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Δυμά (διότι τὸ βιβλίον τοῦ εἶνε γεγραμμένον

νον ὑπὸ τὸν τύπον ἐπιστολῆς), πραγματεύεται τὸ κοινωνικὸν τοῦτο ζήτημα, ὅπερ τόσον συχνὰ ἐδρῖσκει ἐν Γαλλίᾳ λύσιν αἰματηράν. Εἰς ἀποσπένθη τοιαύτης λύσεως ὁ συγγραφεὺς ἐπικαλεῖται τὴν προσηχὴν τοῦ νομοθέτου, ὅστις ἐν δεδομένην στιγμῇ καὶ ἐν οὐ πολλῷ ἀρεστώσει ἐποχῇ θὰ κληθῇ νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἀπόφασίν του. Ἀλλ' ὅποια θὰ ᾖ αὕτη, ἀφοῦ ὁ νομοθέτης θὰ ᾖ πάλιν ὁ ἀνὴρ, καλούμενος νὰ νομοθετήσῃ πάλιν περὶ τῆς τύχης τῆς γυναίκας; Τοῦτο δὲν μᾶς τὸ λέγει ὁ Δυμᾶς, ἀλλὰ μεταβαίνει εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ ἄλλου ζητήματος, τοῦ ζητήματος περὶ τῆς ψῆφου τῆς γυναικός, ὅπερ ὅμως ὑποστηρίζει δι' οὐκ ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων. Ἀφοῦ, λέγει, ὁ συγγραφεὺς τοῦ *Hommes-femmes*, ἡ γενικὴ ψηφοφορία ὑπάρχει χάριν τῶν ἀνδρῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ἐστερημένων πάσης ἀναπτύξεως, διατὶ νὰ μὴ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς γυναῖκας; Μήπως δὲν ὑπάρχουσιν ἐξ αὐτῶν πολλὰ ἀξιώτεροι πολλῶν ἀνδρῶν νὰ ἀσκήσωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο; Τοῦτο οὐδεὶς ἀρνείται. Ἀλλ' ἄρα γε μὴ δὲν εἶνε ὑπεραρκούσα καὶ αὕτη ἡ χάριν τῶν ἀνδρῶν γενικὴ ψηφοφορία, ὅσα φαίνεται ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς τοῖς χρόνοις! — « Ἀγαθὸν οὐρὸν ἀδελφότητά τῶν ξένων! — Ἐάνθην. Ἀπαντὰ ἀπεστάλησαν τὴν παρελθούσαν τρίτην. —

*** Μετὰ λύπης δὲν θυνάμεθα τὰ τοῦς δημοσιεύσωμεν. —
κ. Ν. Ι. Π. Κωνσταντινούπολιν. Τῇ 30 εἰς ἐγράψαμεν. —
Τούρκω. Ἄλλήδες. — κ. Δ* Περαιᾷ. Ἡ λογικὴ ὕμιν μᾶς
πενθυμίς τὴν ἐπομένην σκηνὴν, ἥ γεγόμεθα μάρτυρες
ἐσχάτως. Δεκαπέντε τις ἐγύμναζε νεοσυλλέκτους. Ὡώρα,
τοῖς ἔλεγε, θὰ κάμωμεν στροφὴν πρὸς τὰριστερά. Ἡ στροφή
πρὸς τὰριστερά γίνεται ἀπαράλλακτα ὅπως ἡ στροφή πρὸς
τὰ δεξιὰ. Εἶνε τὸ ὅδιο πᾶμα μὲ μόνῃ τῇ διαφορᾷ
τῶς εἶνε τὸ ἐναντίον. — κκ. Δ. Β. Παρισίως, Χ. Π.
Ἀγρίνιον, Α. Μ. Κ. Σύρον, Δ. Γ. Δ. Καλάμας, Χ. Α. Ρ. Πάτρας,
Ι. Μ. Βερολίνιον, Ν. Α. καὶ Ν. Ε. Π. Ἀθῶνας. Ἐλθῆθησαν.

